

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/100/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010676
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1118010676.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovanej G. K., stíhanej pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.06.2019 sp. zn. 4T/22/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 03. októbra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.06.2019 sp. zn. 4T/22/2018 bola obžalovaná G. K. uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že od 07.12.2016 v čase asi o 18.00 h Y. L., na K. L., pristúpila od chrbta k poškodenej A.. F. D. F. a vložila svoju ruku do kabelky poškodenej, ktorú mala táto prevesenú cez svoje pravé rameno, v úmysle vybrať odtiaľ presne nezistený predmet čiernej farby podlhovastého tvaru v presne nezistenej hodnote, k odcudzeniu ktorého však nedošlo z dôvodu, že túto jej snahu si všimla nezistená osoba, ktorá obvinenej v jej konaní zabránila tým, že ju chytila za ruku, pričom v prípade odcudzenia tejto veci by bola poškodenej Ing. F. D. F. spôsobená presne nezistená škoda, a tohto skutku sa dopustila po tom, čo bola rozsudkom Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 46T/106/2016 z 19.08.2016, právoplatným 23.09.2016, uznaná vinnou za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Prvostupňový súd podľa § 44 Trestného zákona u S. G. K. upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/50/2017 z 20.07.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/69/2017 z 25. 10. 2017, právoplatným 25.10.2017, na základe ktorého bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov nepodmienečne, na ktorého výkon bola zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko prvostupňový súd tento trest uložený skorším rozsudkom považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor (čo do výroku o treste) s tým, že toto odvolanie aj odôvodnil tak, že prvostupňový súd svoje rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu u obžalovanej G. K. odôvodnil tak, že s poukazom na nízku závažnosť spáchaného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, nespôsobenie škody, ako aj potrebu obžalovanej starať sa o svoje maloleté dieťa, považuje na nápravu obžalovanej dostatočné pôsobiť na ňu už uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, ktorý zabezpečí naplnenie účelu a funkcií trestu, pričom ukladanie prísnejšieho trestu by považoval za neprimerane prísne. Odvolateľ má za to, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval pri úvahe o spôsobe ukladania trestu a tento postup vyústil do nesprávneho záveru o upustení od uloženia

súhrnného trestu vzhľadom na odčitované rozhodnutie súdu. V uvedenej veci je potrebné predovšetkým poukázať na spôsob spáchania žalovaného skutku zo strany obžalovanej, ktorá sa ho dopustila tým spôsobom, že na prisvojenie si cudzej veci využila moment, kedy sa poškodená A.. F. D. F. starala o základné potreby svojho maloletého syna, a teda nemohla venovať pozornosť svojej kabelke, z ktorej sa pokúsila obžalovaná vybrať presne nezistený podlhovastý predmet, pričom k dokonaniu žalovaného trestného činu nedošlo len z toho dôvodu, že konania obžalovanej si všimla okoloidúca hliadka PZ, ktorá voči obžalovanej zakročila. V tomto kontexte poukázal aj na skutočnosť, že obžalovaná je osobou, ktorá bola v minulosti šesťkrát právoplatne odsúdená za spáchanie majetkových trestných činov, jedenkrát postihnutá za spáchanie priestupku proti majetku, čo u nej preukazuje zabezpečovanie si zdroja obživy práve z takejto trestnej činnosti, a to aj s poukazom na jej nízky vek, v ktorom sa takéhoto množstva trestných činov a priestupku dopustila. Takto opísané konanie obžalovanej možno považovať až za formu hyenizmu, kedy páchatel' majetkovej trestnej činnosti využíva objektívnu nepozornosť a bezbrannosť svojej obete, v danom prípade matky starajúcej sa o svoje maloleté dieťa, na základe čoho táto nemá reálnu možnosť pred takouto formou trestnej činnosti sa uchrániť a to v snahe získania majetkového prospechu. Zároveň odvolateľ poukázal na skutočnosť, že obžalovaná G. K. bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 2T/50/2017 z 20.07.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 2To/69/2017 z 25.10.2017 za spáchanie zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a iné, za ktorý dovoľuje Trestný zákon uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 3 rokov do 8 rokov, k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, teda pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V trestnej veci obžalovanej, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4T/22/2018 prichádzalo po uznaní jej viny do úvahy uloženie súhrnného trestu k rozsudku Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 2T/50/2017 z 20.07.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 2To/69/2017 z 25.10.2017, alebo upustenie od uloženia takéhoto súhrnného trestu. Vo vzťahu k argumentácii ohľadom toho, že obžalovaná je matkou maloletého dieťaťa, o ktoré sa musí starať, odvolateľ poukazuje na to, že táto skutočnosť jej nebránila v spáchaní žalovaného trestného činu v čase, keď už bola matkou maloletého dieťaťa, a to práve voči inej matke maloletého dieťaťa. V uvedenej veci sa tiež poukazuje na skutočnosť, že prvostupňový súd sa v uvedenej veci vôbec nezaoberal u obžalovanej pomerom poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovanej prichádzalo do úvahy priznanie jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona vzhľadom na jej priznanie sa k spáchaniu žalovaného skutku a zároveň priznanie dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona vzhľadom k spáchaniu viacerých trestných činov s poukazom na ukladanie súhrnného trestu a vzhľadom k tomu, že obžalovaná už bola v minulosti súdne trestaná. V prípade takéhoto posúdenia pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností by u obžalovanej prichádzalo do úvahy ukladanie trestu za súčasného zvýšenia dolnej aj hornej hranice trestnej sadzby s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona a to v trestnej sadzbe od 56 mesiacov do 128 mesiacov s tým, že uloženie primeraného súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanej by nebolo s poukazom na vyššie uvedené neprimerane prísne, pričom práve upustenie od jeho uloženia je možné považovať za rozporné s ustanovením § 34 ods. 1 Trestného zákona z dôvodu, že takýto postup súdu obžalovanú od páchania ďalšej trestnej činnosti neodradí, keďže pre ňu nebude hrozbou do budúcnosti a zároveň adekvátnym postihom za jej trestnú činnosť, pričom nebude vplývať ani na iných potenciálnych páchatel'ov trestnej činnosti, a vzhľadom na úpravu trestnej sadzby je takýto postup možné považovať za nezákonný, pričom za zákonný, primeraný a spravodlivý trest odvolateľ považuje súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 58 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to aj pri zohľadnení odstupu času od spáchania žalovaného skutku, vývinového štádia žalovaného trestného činu a nespôsobenia škody, keďže trest by bol ukladaný pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 2T/50/2017 z 20.07.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 2To/69/2017 z 25.10.2017, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

K odvolaniu prokurátora zaujal písomné stanovisko obhajca obžalovanej, a to v tom zmysle, že podľa jeho názoru je napadnutý prvostupňový rozsudok vecne aj právne správny, spravodlivý a zákonný, nakoľko okresný súd správne a dostatočne zistil skutkový stav a tento správne právne vyhodnotil a posúdil a teda správne, zákonne a spravodlivo rozhodol nielen v otázke viny, ale aj v otázke trestu a preto považuje odvolanie okresnej prokuratúry za nedôvodné. Obhajca predovšetkým poukazuje na to, že okresný súd sa správne vysporiadal s otázkou trestu, keď u obžalovanej upustil od uloženia súhrnného

trestu, nakoľko takýto postup odôvodňovali nie len okolnosti prípadu - prečin sa stal v štádiu pokusu, ale aj osoba obžalovanej, jej rodinné pomery a jej maloleté dieťa, odstup času od spáchaného skutku, závažnosť skutku a jeho spoločenská nebezpečnosť, nakoľko k dokonaniu trestného činu a teda ani k žiadnej škode nedošlo, ale predovšetkým vzhľadom na postoj obžalovanej k prejednávanej veci, keďže sa obžalovaná k spáchanému skutku dobrovoľne, od počiatku a nie až pod ťarchou dôkazov priznala a svoj čin úprimne oľutovala a teda svojou výpoveďou už v prípravnom konaní sama, dobrovoľne a bez akéhokoľvek nátlaku významnou mierou napomohla pri objasnení jej trestnej činnosti. Obhajca pripomína, že obžalovaná sa počas výkonu trestu, ktorý teraz vykonáva vo výmere 3 roky a 6 mesiacov zmenila, uvedomila si, akým životom žila, že spravila veľa chýb, ale zároveň, že chce žiť už riadnym a usporiadaným životom a riadne vychovávať svoje maloleté dieťa. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je obhajca názoru, že akékoľvek navýšenie pôvodne uloženého trestu, vo vzťahu ku ktorému hrozí uloženie súhrnného trestu, by bolo neprimerane prísne a v žiadnom prípade by nespĺnilo účel ani individuálnej a ani generálnej prevencie a v neposlednom rade, už v pôvodne vydanom trestnom rozkaze bolo u obžalovanej takisto upustené od uloženia súhrnného trestu a nakoľko následne po podaní odporu na hlavnom pojednávaní nedošlo k žiadnej zmene právneho a ani skutkového stavu, konajúci okresný súd ani nemal dôvod meniť výrok o treste a obžalovanej tak ukladať súhrnný trest. Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností a teda na základe toho, že okresný súd správne, zákonne a spravodlivo rozhodol vo veci obžalovanej G. K., obhajoba preto navrhuje, aby odvolací súd po náležitom posúdení skutkového a právneho stavu odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 03.09.2019.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 03.10.2019 sa prokurátor v plnom rozsahu pridržiaval písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám obžalovanej uložil primeraný nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody.

Obhajca poukázal na svoje písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora a tohto sa v plnom rozsahu pridržiaval. Podľa jeho názoru prvostupňový súd rozhodol správne a v súlade so zákonom. Súčasne namietol argumenty prokurátora ohľadom zistenia priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v tejto posudzovanej veci, keďže obžalovaná sa priznala a oľutovala trestný čin a navyše napomáhala orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní daného skutku, to znamená, že v danom prípade išlo o dve poľahčujúce okolnosti. Obhajca takisto poukázal na rodinné pomery obžalovanej, ako aj na skutočnosť, že skutok sa stal v roku 2016 a vzhľadom na uvedené navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná sa pripojila k ústnemu prednesu obhajcu, oľutovala spáchanie skutku a prisľúbila, že už nebude páchať trestné činy.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len prokurátorom a len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, resp. výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku je obsiahnutý obmedzený revízný princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací

súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo nebolo zistené. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol odvolaním napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu neboli odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len odvolaním napadnutý výrok, pričom odvolací súd zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že procesným stranám bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov a strany trestného konania boli následne aj riadne predvolané, resp. upovedomené o termíne nariadeného hlavného pojednávania.

Hlavné pojednávanie na prvostupňovom súde bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku - po prednesení obžaloby prokurátorkou obžalovaná po príslušnom a náležitom poučení vyhlásila, že je vinná zo spáchanie skutku podľa obžaloby. Následne sa obžalovaná kladne vyjadrila k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a súd po kladnom stanovisku prokurátora a obhajcu prijal uvedené vyhlásenie obžalovanej a vyhlásil, že vykoná dokazovanie ohľadom výroku o treste, pričom následne boli oboznámená príslušná časť listinného materiálu, majúca vzťah priamo k osobe obžalovanej.

Odvolací súd k postupu prvostupňového súdu na hlavnom pojednávaní pred vykonaním dokazovania uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd, keď prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj vykonané dôkazy v prípravnom konaní a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a dopustila sa ho obžalovaná, ktorá bol v súlade so zákonom uznaná vinnou z jeho spáchania.

K odvolaním napadnutému výroku o treste odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti:

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona).

S otázkou ukladania, resp. neukladania trestu úzko súvisia aj zákonné ustanovenia § 42 Trestného zákona o súhrnnom treste a § 44 Trestného zákona o upustení od súhrnného trestu a ďalšieho trestu.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801>> alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801>>, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Prokurátor namietal použitie ustanovenia § 44 Trestného zákona a žiadal v odvolaní uloženie primeraného trestu, avšak odvolací súd má po posúdení celej veci za to, že postup podľa prvostupňového súdu v prejednávanej veci je v súlade so zákonom, zodpovedá účelu trestného konania ustanoveného Trestným zákonom a trest, ktorý bol obžalovanej uložený skorším rozsudkom je možné považovať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelky za dostatočný, čo je odôvodnené nasledujúcimi skutočnosťami:

Obžalovaná sa od začiatku trestného stíhania priznala k spáchaniu skutku a svoje konanie úprimne oľutovala a aj na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o uznaní viny, oľutovala svoj skutok a poškodenej by sa chcela ospravedlniť.

Nemožno opomenúť ani fakt, že obžalovaná (bez ohľadu na okolnosti) sa žalovaného prečinu dopustila stále v strednom vývojovom štádiu - v štádiu pokusu, kde je potrebné sa stotožniť s názorom prvostupňového súdu, že táto okolnosť síce neospravedľuje jej konanie, avšak je významná pre výrok o treste, a to o to viac, že nedošlo k vzniku akejkoľvek škody.

Súčasne je zrejmé, že v osobe obžalovanej ide o mladú osobu, ktorá sa predmetného nezákonného konania dopustila ešte v roku 2016, teda pred tromi rokmi a je nepochybné, že plynutie času je potrebné zohľadniť, keďže represia by mala nasledovať čo najskôr po spáchaní deliktu, a to i pri zohľadnení ďalšieho faktu (34 ods. 3 Trestného zákona) - obžalovaná má maloletú dcéru a nie je žiadúce, aby prípadný represívny trest nepriaznivo zasiahol aj túto osobu - dieťa.

Uvedené okolnosti, čas, ktorý uplynul od spáchania skutku, vek obžalovanej, ktorá sa stará o maloleté dieťa, pomerne nízka závažnosť predmetného deliktu, ktorý zostal v štádiu pokusu a nevznikla v jeho dôsledku žiadna škoda, s prihliadnutím na osobu obžalovanej, ktorá doznala spáchanie skutku, vyhlásila vinu pred súdom, oľutovala svoje konanie, ospravedlnila sa poškodenej, toto všetko opodstatňuje presvedčenie odvolacieho súdu, že v danom prípade (teda v prípade ukladania súhrnného trestu) by použitie navrhovanej asperovanej trestnej sadzby vo výmere 56 mesiacov až 128 mesiacov bolo nadmieru represívne, neprimerane prísne a nezohľadnilo by všetky vyššie uvedené okolnosti, v ktorej súvislosti je aj odvolací súd toho názoru, že trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanej uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/50/2017 z 20.07.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/69/2017 z 25.10.2017, právoplatným 25.10.2017, je možné považovať za trest, ktorý je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelky za dostatočný tak, ako to predpokladá vyššie citované ustanovenie § 44 Trestného zákona.

Na základe uvedeného je možné uzavrieť, že prvostupňový súd nepochybil pri rozhodnutí o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, preto v tomto ohľade boli námietky odvolateľa vyhodnotené ako nedôvodné tak, ako to vyššie odvolací súd jednotlivo popísal.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd nezistil relevantný dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu, a preto podané odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.